

بررسی اثر مقادیر مختلف مصرف نیتروژن پایه

بر اجزای عملکرد ارقام کلزا (*Brassica napus* L.)علیرضا پازکی^۱، امیرحسین شیرانی‌راد^۲، داوود حبیبی^۳، حمید مدنی^۴، محمد نصری^۵، کیوان شمس^۶

چکیده

برای بررسی اثر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر صفات کمی و کیفی ارقام کلزا، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار و به مدت دو سال (۱۳۸۲-۱۳۸۴) اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل: نیتروژن پایه (N) در سه سطح ۰، ۵۰ و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص به فرم اوره و رقم (V) در ۶ سطح شامل SLM046, Okapi, Talaye, Regent × Cobra, licord و Orient در نظر گرفته شد. نتایج تجزیه واریانس مرکب دو ساله آزمایش نشان داد اثر نیتروژن پایه، رقم و اثر متقابل نیتروژن پایه و رقم بر صفات تعداد خورجین در بوته، دانه در خورجین و وزن هزار دانه معنی‌دار و اثر نیتروژن پایه بر تعداد دانه در خورجین غیر معنی‌دار بود. مقایسه میانگین مرکب دو ساله نشان داد، در رابطه با تعداد خورجین در بوته با افزایش مصرف نیتروژن پایه تا ۱۰۰ Kg/ha متوسط تعداد خورجین در بوته (متوسط سطوح مصرف نیتروژن پایه ۰، ۵۰ و ۱۰۰) تا ۱۰۹/۹ افزایش یافت و رقم Regent × Cobra با ۱۳۲/۹ بیش‌ترین میزان صفت یاد شده را نشان داد، ضمن این‌که کاربرد ۱۰۰ Kg/ha نیتروژن پایه در رقم Regent × Cobra با ۱۷۶/۳ عدد بیش‌ترین تعداد خورجین در بوته را نیز به خود اختصاص داد. مقایسه میانگین مرکب اثر متقابل نیتروژن و رقم نشان داد که به دنبال مصرف ۱۰۰ Kg/ha نیتروژن پایه، رقم Okapi با ۶۹/۲۷ عدد بیش‌ترین تعداد دانه در غلاف را ایجاد نمود. در عین حال بیش‌تر وزن هزار دانه نیز با مصرف ۱۰۰ Kg/ha نیتروژن پایه در رقم Regent × Cobra و نبود مصرف نیتروژن پایه در رقم SLM046 و به میزان ۳/۹۱ گرم به‌دست آمد.

کلمه‌های کلیدی: کلزا - نیتروژن پایه - اجزای عملکرد - تعداد خورجین در بوته - تعداد دانه در خورجین - وزن هزار دانه.

۱- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری.

۲- عضو هیأت علمی مؤسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج.

۳- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.

۴- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک.

۵- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین.

۶- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه.

تاریخ دریافت: تابستان ۱۳۸۶ تاریخ پذیرش: بهار ۱۳۸۷

نیترژن از نظر میزان مصرف پس از عنصرهای پر نیاز کربن اکسیژن و هیدروژن در مقام چهارم قرار می‌گیرد. نیترژن مهم‌ترین عنصر غذایی در تولید گیاهان زراعی به‌شمار آمده و کمبود آن تقریباً در همه جا وجود دارد، مگر آن که به‌صورت سرک مصرف شود (ملکوئی، ۱۳۷۹). نیترژن سبب افزایش شاخه‌زنی، تعداد پنجه، تعداد غلاف، تعداد دانه در غلاف و وزن دانه را می‌شود. درصد بازیافت نیترژن بسته به خصوصیات خاک روش‌ها مقادیر، زمان مصرف و سایر عملیات مدیریتی تغییر می‌کند که این مقدار در نواحی گرمسیری بین ۳۰ تا ۵۰ درصد در نوسان است. گیاهان زراعی پر محصول نسبت به گیاهان کم محصول برای جذب عناصر از خاک فعالیت بیش‌تری انجام داده و نسبت به کاهش تلفات نیترژن به گونه‌ای کارآمد عمل می‌نمایند (هاشمی و همکاران، ۱۳۷۴).

نیترژن عنصری ضروری و اساسی برای رشد گیاه محسوب شده و با عناصری نظیر کربن، اکسیژن، هیدروژن و حتی گوگرد ترکیب شده و مواد بسیار ارزشمندی مانند آمینو اسیدها، اسیدهای نوکلئیک، کلروفیل، آلکالوئیدها و بازهای پورینی را تولید می‌کند. وجود کلروفیل به‌عنوان مکانی برای جذب نور و ساخت مواد لازم برای رشد و نمو گیاهان وابسته به این عنصر حیاتی می‌باشد (Slisbury & Ross, 1991).

از اثرهای دیگر نیترژن افزایش تعداد و سطح برگ، طول عمر برگ و شاخه‌دهی بوده شاخه‌دهی بوده و از طریق تغییر در بیوماس گیاهی به واسطه تغییر در کمیت و کیفیت جذب نور بر توازن تنظیم‌کننده‌های رشد و به ویژه جیبرلین اثر می‌گذارد (امام و نیک‌نژاد، ۱۳۸۳).

به‌دلیل پویایی بسیار زیاد کودهای نیترژن‌دار باید مصرف آن‌ها را به‌صورت بخش، بخش انجام داد تا ضمن حفظ محیط زیست، بازیافت کودهای نیترژن‌دار و تأثیر آن‌ها افزایش یابد (ملکوئی، ۱۳۷۹). هر چند تعیین میزان مصرف نیترژن پایه نیز بسیار مهم و قابل توجه بیش‌تر است (Patil & All (1986) و Fanjgie & All (2006) نیترژن به شکل یون‌های آمونیم و نترات به وسیله گیاه جذب و سپس به سایر ترکیبات نیترژن‌دار تبدیل می‌شود. کمبود نیترژن به واسطه کاهش محتوی کلروفیل برگ، سبب زرد شدن آن می‌شود (یزدی صمدی و پوستینی، ۱۳۷۳).

مصرف متعادل نیترژن در حد مورد نیاز و به ویژه به صورت پایه در پاییز و هم‌چنین مصرف مقادیر مناسب نیترژن سرک منجر به افزایش تعداد گل، تعداد دانه در بوته و بهبود کیفیت دانه می‌شود (Sowers & All, 1994). به‌ویژه زمانی که محتوی گوگرد خاک مناسب باشد (Fanjgie & All, 2006).

در بررسی اثر کودهای نیترژن، فسفر و روی بر عملکرد و صفات رویشی چند گیاه دارویی مانند شایبک، گاوزبان، آویشن و مریم گلی به این نتیجه رسیدند که افزایش مصرف نیترژن منجر به افزایش تعداد دانه در بوته

می‌شود (Hosseini, 1995). ضمن معرفی کود نیترات آمونیم به عنوان مناسب‌ترین کود نیتروژنه حداکثر تعداد گل در بوته را با مصرف ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار گزارش کرد.

افزایش مصرف نیتروژن به بیش از ۴۰ کیلوگرم در هکتار سبب افزایش تعداد گل در بوته به میزان ۲۵/۵ درصد و تعداد دانه در میوه به میزان ۱۲ درصد بیش‌تر از شاهد شد (Mallangouda, 1995).

افزایش مصرف نیتروژن سبب افزایش تعداد گل آذین در بوته، تعداد دانه در میوه و وزن هزاردانه می‌شود (Bist & All, 2000 ; Chatupot & All, 2005).

افزایش مصرف نیتروژن پایه و هم‌چنین مجموع مصرف نیتروژن تا ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار منجر به افزایش تعداد دانه در خورجین، خورجین در بوته و کاهش وزن هزار دانه و افزایش درصد روغن دانه می‌شود (Smith & All, 1988).

بنا به نظر Norton (۱۹۸۹)، افزایش مصرف نیتروژن منجر به افزایش سایه انداز، افزایش تعداد خورجین در بوته و کاهش وزن هزار دانه شد.

Prinars & Sandhu (۱۹۸۷) بیان کردند در صورتی که محدودیت آب وجود نداشته باشد به‌دنبال افزایش مصرف نیتروژن، افزایش رشد توده گیاهی، افزایش تعداد خورجین در بوته و کاهش وزن هزار دانه به‌دست می‌آید.

Damato & Giordano (۱۹۸۷) افزایش مصرف نیتروژن را سبب افزایش کارایی مصرف نیتروژن، تعداد دانه در خورجین و خورجین در بوته دانستند.

Gulen (۱۹۹۵) نشان داد به دنبال افزایش مصرف نیتروژن و به ویژه نیتروژن پایه تعداد میوه در بوته، تعداد دانه در میوه و وزن هزار دانه یعنی سه جز عملکرد افزایش یافت.

Fangjie & All (۲۰۰۶) با بررسی اثر نیتروژن و گوگرد بر گیاه کلزا دریافتند در صورت تأمین گوگرد مورد نیاز، افزایش مصرف نیتروژن پایه و در مجموع افزایش مصرف نیتروژن تا ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار منجر به افزایش تعداد خورجین در بوته می‌شود.

Dambroth & Bromm (۱۹۹۱) بیان کردند، افزایش مصرف نیتروژن و از جمله نیتروژن پایه منجر به افزایش طول دوره رویش، افزایش تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین و وزن هزار دانه می‌شود.

Patil & All (۱۹۸۶) نشان دادند به دنبال افزایش مصرف نیتروژن و به ویژه نیتروژن پایه تعداد خورجین در بوته، دانه در خورجین و نسبت وزن پوست غلاف به وزن دانه افزایش یافت ولی وزن هزار دانه تفاوت معنی‌داری پیدا نکرد که دلیل آن انتقال مواد فتوسنتزی به غلاف خورجین‌ها و هم‌چنین کاهش انتقال مجدد ذخایر فتوسنتزی از غلاف خورجین به دانه‌ها در مرحله پر شدن دانه می‌باشد.

Wright & All (۱۹۸۶) این نظر را داشتند که نقش نیتروژن پایه و افزایش میزان آن بیش تر از کود سرک بوده و کودکاری با فاصله مناسب از خطوط کاشت منجر به افزایش شاخص سطح برگ و تعداد غلاف در بوته می شود که مهم ترین جزء عملکرد محسوب می شود.

Fowler & Gusta (۱۹۸۱) نشان دادند دلیل افزایش تأثیر نیتروژن پایه بر اجزای عملکردی مانند تعداد خورجین در بوته و دانه در خورجین، توازن در جذب فسفر می باشد.

مواد و روش ها

در این تحقیق برای بررسی اثر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر صفات کمی و کیفی ارقام کلزا، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب بلوک های کامل تصادفی با ۴ تکرار در دو سال (۱۳۸۲ تا ۱۳۸۴) انجام شد.

فاکتورهای آزمایشی شامل: نیتروژن پایه (N) در سه سطح ۰، ۵ و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص به فرم اوره و رقم (V) در ۶ سطح شامل رقم های Licord, Regent × Cobra Okapi, SLM046 Tallaye و Orient بودند .

هر کرت آزمایشی دارای ۸ خط ۵ متری با فاصله خطوط ۳۰ سانتی متر و تراکم حدود ۹۰ بوته در مترمربع بود که دو خط کناری به عنوان حاشیه در نظر گرفته شده و از ۶ خط میانی برای تعیین مراحل فنولوژیک و اندازه گیری صفات مختلفی نظیر ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی در بوته، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، درصد روغن دانه، عملکرد روغن دانه، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت و ... استفاده شد.

پس از جمع آوری باقی مانده گیاهی محصول سال قبل آبیاری و هنگامی که خاک گاوری شد اقدام به شخم در عمق ۲۵ سانتی متری شد. سپس برای خرد شدن کلوخه ها و یکنواختی بیش تر اقدام به زدن دو دیسک عمود بر هم شد و ماله شد و از دو عمق ۳۰ - ۶۰ و ۰ - ۳۰ سانتی متری خاک نمونه برداری شد. به این ترتیب با استفاده از نتایج به دست آمده از تجزیه خاک و مقدار توصیه شده کودی، ۷۰ کیلوگرم در هکتار فسفر خالص (P_2O_5) به فرم سوپرفسفات و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار پتاس خالص (K_2O) به فرم سولفات پتاسیم را همراه با علف کش ترفلان به میزان ۲/۵ لیتر در هکتار به نسبت دو در هزار به طور یکنواخت در سطح مزرعه توزیع کرده با دیسک سبک با خاک مخلوط و دوباره زمین توسط ماله صاف و سپس اقدام به ایجاد جوی و پشته شده است (شکل ۲)؛ سپس مقدار نیتروژن پایه اختصاص یافته به هر یک از کرت ها را با توجه به نقشه طرح و مقادیر ۰، ۵۰ و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه را تعیین، توزین و در پاکت هایی ریخته و به صورت کودکاری در کنار خطوط کاشت مورد استفاده قرار گرفت. لازم به توضیح است مقدار ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در دو مرحله آغاز ساقه رفتن و

آغاز گل‌دهی به صورت یکسان و به‌عنوان سرک مورد استفاده قرار گرفت. برای بررسی اجزای عملکرد دانه مساحت ۵ مترمربع از منطقه برداشت نهایی مساحت ۵ مترمربع از (Final Harvest Area) مد نظر قرار گرفت.

نتایج

اثر مقادیر مختلف مصرف نیتروژن پایه بر اجزای عملکرد

۱- تعداد خورجین در بوته: اثر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر تعداد خورجین در بوته در سطح یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های مرکب اثر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر تعداد خورجین در بوته نشان داد که با افزایش مصرف نیتروژن تا ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار تعداد خورجین در بوته تا ۱۰۹/۹ عدد افزایش یافت (جدول ۲).

اثر رقم‌های مورد آزمون بر تعداد خورجین در بوته در سطح یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۱). به صورتی که رقم Regent × Cobra با ۱۳۲/۹ عدد، دارای بیش‌ترین و رقم Talaye با ۶۹/۸۳ دارای کم‌ترین تعداد خورجین در بوته بود (جدول ۲).

اثر متقابل اندازه‌های مختلف نیتروژن پایه و رقم بر تعداد خورجین در بوته در سطح یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۳). مقایسه میانگین مرکب اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در رقم Regent × Cobra با ۱۷۶/۳ عدد بیش‌ترین و مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در رقم SLM 046 با ۶۳/۴۶ عدد کم‌ترین تعداد خورجین در بوته را ایجاد کرد (جدول ۲).

۲- تعداد دانه در خورجین: اثر سال بر تعداد دانه در خورجین در سطح یک درصد معنی‌دار، ولی تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر تعداد دانه در خورجین معنی‌دار نشد (جدول ۱). هر چند مقایسه میانگین مرکب اثر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر تعداد دانه در خورجین نشان داد که با افزایش مصرف نیتروژن تا ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار، تعداد دانه در خورجین حداکثر تا ۲۳/۰۶ عدد افزایش می‌یابد (جدول ۲).

اثر رقم‌های مورد آزمون بر تعداد دانه در خورجین در سطح یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۱). به صورتی که رقم Okapi با ۲۶/۸۲ عدد دارای بیش‌ترین و رقم Talaye با ۱۹/۱۲ عدد دارای کم‌ترین تعداد دانه در خورجین بود (جدول ۲).

اثر متقابل مقادیر مختلف نیتروژن پایه و رقم بر تعداد دانه در خورجین در سطح یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۳). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در

هکتار نیتروژن پایه در رقم Okapi با ۲۷/۶۹ عدد بیش‌ترین و عدم مصرف نیتروژن پایه در رقم Talaye با ۱۸/۱۶ عدد کم‌ترین تعداد دانه در خورجین را باعث شد (جدول ۳).

۳- وزن هزاردانه: اثر سال و مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر وزن هزار دانه در سطح پنج و یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر وزن هزار دانه نشان داد که نبود مصرف و مصرف ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه با حدود ۳/۵۲ گرم ضمن قرار گرفتن در یک گروه بیش‌ترین میزان وزن هزار دانه را تولید کردند (جدول ۲).

اثر رقم‌های مورد آزمون بر وزن هزار دانه در سطح یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۲). به صورتی که رقم Regent × Cobra با ۳/۷۶ گرم دارای بیش‌ترین (Gulen, 1995)؛ ملکوتی، ۱۳۷۹) و رقم Licord با ۳/۱۱ گرم دارای کم‌ترین وزن هزاردانه بود (جدول ۲). اثر متقابل مقادیر مختلف نیتروژن پایه و رقم بر وزن هزار دانه در سطح یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که عدم مصرف نیتروژن پایه در رقم SLM 046 (Smith & All, 1988; Prinars & Sandhu, 1987) و مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در رقم Regent × Cobra با ۳/۹۱ گرم بیش‌ترین (Gulen, 1995)؛ ملکوتی، ۱۳۷۹)؛ Chatupot & All, 2005)؛ Bist & All, 2000) و مصرف ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در رقم Licord با ۲/۹۴ گرم کم‌ترین وزن هزاردانه را تولید کرد (جدول ۳).

بحث

اثر مقادیر مختلف مصرف نیتروژن پایه بر اجزای عملکرد

۱- تعداد خورجین در بوته: مقایسه میانگین‌های مرکب اثر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر تعداد خورجین در بوته نشان داد که با افزایش مصرف نیتروژن تا ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار تعداد خورجین در بوته حداکثر تا ۱۰۹/۹ عدد افزایش یافت. دلیل این امر تأثیر مصرف نیتروژن بر صفت مورد بحث از طریق ساخت بیش‌تر کلروفیل‌ها و آنزیم‌های فتوسنتزی، افزایش نسبی ارتفاع و تعداد شاخه فرعی در بوته است (جدول ۲)، (خادمی، ۱۳۷۹؛ Gulen, 1995). با مقایسه صفت تعداد خورجین در بوته با تعداد شاخه فرعی در بوته مشخص می‌شود که گاهی در هر دو مورد با افزایش مصرف نیتروژن پایه افزایشی قابل توجه حاصل می‌شود (Prinars & Sandhu, 1987).

مقایسه میانگین مرکب اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در رقم Regent × Cobra با ۱۷۶/۳ عدد بیش‌ترین و مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در رقم SLM046 با ۶۳/۴۶ عدد کم‌ترین تعداد خورجین در بوته را ایجاد کرد (جدول ۲). این امر تا حدودی

نشان دهنده تأثیر مثبت مصرف نیتروژن در رقم SLM046 بر صفت شاخه‌زنی و ارتفاع بوته (Patil & All, 1986 ; Fangjie & All, 2006 ; Hossein, 1995)، شاخص سطح برگ و توان فتوسنتزی (Wright & All, 1986) بوده هر چند ممکن است این امر تا حدی سبب افزایش تعداد غنچه‌های غیر بارور نیز گردد. به عبارت دیگر در رابطه با رقم SLM046 افزایش مصرف نیتروژن تا 100 kg/ha منجر به رشد رویشی بیش‌تر شده ولی تعداد گل‌های بارور در هر شاخه فرعی کاهش یافت. دلیل این امر تأثیر سرما به دنبال رشد رویشی بیش‌تر ناشی از مصرف نیتروژن پایه 100 kg/ha و ناکارآمدی انتقال فرآورده‌های فتوسنتز به تعداد مخازن رویشی، تأخیر در رسیدگی و برخورد مراحل زایشی با گرما (Fowler & Dambroth & Bromm, 1991 ; Gusta, 1981) ناکارآمدی انتقال فرآورده‌های فتوسنتز به تعداد مخازن اقتصادی یا دانه‌های بیش‌تر است (مدنی، ۱۳۸۳ ; Gulen, 1995).

۲- تعداد دانه در خورجین: با توجه به مقایسه میانگین مرکب اثر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر تعداد دانه در خورجین مشخص شد که با افزایش مصرف نیتروژن تا 100 کیلوگرم در هکتار، تعداد دانه در خورجین حداکثر تا $23/06$ عدد افزایش می‌یابد (جدول ۲). این امر نشان می‌دهد که در ارقام مورد آزمون به طور نسبی به موازات افزایش مصرف نیتروژن و افزایش تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین نیز تا حدی زیاد شده و در این دو صفت با هم همبستگی منفی ندارند (Damato & Giordano, 1987 ; Mallangouda, 1995). با توجه به اثر متقابل دو عامل مورد آزمون بر صفت مورد بحث و این که مصرف 100 کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در رقم Okapi با $27/69$ عدد بیش‌ترین و عدم مصرف نیتروژن پایه در رقم Talaye با $18/16$ عدد کم‌ترین تعداد دانه در خورجین را باعث شد (جدول ۳) می‌توان چنین اظهار نظر کرد که در رابطه با رقم Okapi کودپذیری مناسبی از نظر تعداد دانه در خورجین وجود دارد، هرچند که در حالت بدون مصرف نیتروژن نیز این رقم از وضعیت مناسب‌تری نسبت به سایرین برخوردار بود و در مجموع بین تعداد خورجین در بوته با تعداد دانه در خورجین در این رقم رابطه به نسبت منفی مشاهده شد. به صورتی که در بین ۶ رقم مورد آزمون میانگین تعداد خورجین در بوته در مقام چهارم قرار می‌گیرد (مدنی، ۱۳۸۳ ; Norton, 1989).

۳- وزن هزاردانه: مقایسه میانگین اثر مقادیر مختلف نیتروژن پایه بر وزن هزار دانه نشان داد که عدم مصرف و مصرف 50 کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه با حدود $3/52$ گرم ضمن قرار گرفتن در یک گروه بیش‌ترین میزان وزن هزاردانه را تولید کردند (جدول ۲). بنابراین چنین به نظر می‌رسد در بیش‌تر ارقام مورد آزمون بین عدم مصرف نیتروژن و مصرف 50 کیلوگرم نیتروژن پایه تفاوت معنی‌داری بر وزن هزار دانه مشاهده نشده و مصرف

بیش تر نیتروژن از طریق تحریک رشد رویشی منجر به انتقال مواد فتوسنتزی به مخازنی نظیر ساقه و شاخه‌های جدید و در حقیقت تجدید رشد رویشی شد (Mallangouda, 1995).

مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که عدم مصرف نیتروژن پایه در رقم SLM046 (Smith & All, 1988 ; Prinars & Sandhu, 1987) و مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در رقم Regent × Cobra با ۳/۹۱ گرم بیش‌ترین (Gulen, 1995) ؛ ملکوتی، ۱۳۷۹ ، Chatupot & All, 2005 ; Bist & All, 2000) و مصرف ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن پایه در رقم Licord با ۲/۹۴ گرم کم‌ترین وزن هزار دانه را تولید کرد (جدول ۳).

این امر نشان داد که در بیش‌تر موارد همبستگی منفی بین وزن هزاردانه، تعداد خورجین در بوته و هم‌چنین تعداد دانه در خورجین وجود دارد (Mallangouda, 1995) ، ولی در رابطه با رقم Regent × Cobra با افزایش مصرف نیتروژن تا ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار به موازات افزایش فتوسنتز (یزدی صمدی و پوستینی، ۱۳۷۳) این امر سبب انتقال محصول آن یعنی قندها به دانه‌ها نشده و وزن هزار دانه افزایش نیافت. هرچند تعداد خورجین در بوته و تعداد دانه در خورجین افزایش قابل توجهی یافت؛ بنابراین در مجموع چنین به نظر می‌رسد افزایش عملکرد در کلزا به دنبال افزایش مصرف نیتروژن و در شرایط مناسب آبیاری بیش‌تر تابع تعداد خورجین در بوته و تعداد دانه در خورجین (جدول ۲) ، (Dambroth & Bromm, 1991) بوده بنابراین میزان تأثیر مصرف نیتروژن پایه بر اجزای عملکرد ارقام کلزا بسیار دارای اهمیت بوده (Sowers & All, 1994) و با محاسبه جداگانه آن برای هر رقم می‌توان به نقاط قدرت و ضعف فیزیولوژیکی آن‌ها پی برد تا زمینه‌ساز مطالعه‌های بعدی باشد.

جدول ۱- تجزیه واریانس مرکب تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن پایه و رقم بر تعدادی از ویژگی‌های گیاه کلزا (۱۳۸۲-۱۳۸۴)

وزن هزار دانه	میانگین مربعات		درجه آزادی	منبع تغییرات
	تعداد دانه در خورجین	تعداد خورجین در بوته		
۰/۹۰۴**	۹۳/۹۲۸**	۲۵۷/۶۰۲ ^{ns}	۱	سال
۰/۱۳۶	۱۸/۱۴۸	۱۲۰/۱۶۴۱	۶	خطا
۰/۰۹۲*	۳/۷۵ ^{ns}	۶۷۵۹/۸۲**	۲	نیتروژن پایه
۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۴ ^{ns}	۰/۷۷۶ ^{ns}	۲	نیتروژن پایه × سال
۱/۵۸۳**	۱۵۰/۱۳۲**	۱۲۲۴۹/۹۵۳**	۵	رقم
۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۶ ^{ns}	۰/۷۲۴ ^{ns}	۵	رقم × سال
۰/۲۸۰**	۳۴/۲۶۴**	۶۱۰/۷۴۸**	۱۰	رقم × نیتروژن پایه
۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۱۲ ^{ns}	۰/۷۰۷ ^{ns}	۱۰	رقم × نیتروژن پایه × سال
۰/۰۱۹	۳/۴۰۲	۵۳۴/۱۶۱	۱۰۲	خطا
—	—	—	۱۴۳	کل
۱۰/۹۴	۸/۰۹	۲۳/۸۷	—	ضریب تغییرات (%)

ns: غیر معنی‌دار * : معنی‌دار در سطح ۵ درصد ** : معنی‌دار در سطح ۱ درصد

جدول ۲- مقایسه میانگین مرکب تأثیر نیتروژن پایه و رقم بر تعدادی از ویژگی‌های گیاه کلزا با استفاده از آزمون چند دامنه دانکن (۱۳۸۲-۱۳۸۴)

میانگین			تیمار
وزن هزار دانه (گرم)	تعداد دانه در خورجین	تعداد خورجین در بوته	
			نیتروژن پایه (N)
۳/۵۲ a	۲۲/۸۶ a	۸۶/۷ b	صفر کیلوگرم در هکتار (N ₁)
۳/۵۱ a	۲۲/۵۱ a	۹۳/۹ ab	۵۰ کیلوگرم در هکتار (N ₂)
۳/۴۴ b	۲۳/۰۶ a	۱۰۹/۹ a	۱۰۰ کیلوگرم در هکتار (N ₃)
			رقم (V)
۳/۵۷ b	۱۹/۱۲ c	۶۹/۸۳ c	(V ₁) Talaye
۳/۶۲ b	۲۳/۷۵ b	۷۷/۸۵ c	(V ₂) SLMo46
۳/۲۴ c	۲۶/۸۲ a	۹۳/۸۹ bc	(V ₃) okapi
۳/۶۵ b	۲۲/۷۱ b	۹۷/۳۰ bc	(V ₄) orient
۳/۱۱ d	۲۲/۱۷ b	۱۰۹/۱ ab	(V ₅) Licord
۳/۷۶ a	۲۲/۲۸ b	۱۳۲/۹ a	(V ₆) Redentxcobx

حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم وجود اختلاف معنی‌دار است.

جدول ۳- مقایسه میانگین مرکب تأثیر نیتروژن پایه و رقم بر تعدادی از ویژگی‌های گیاه کلزا
با استفاده از آزمون چند دامنه دانکن (۱۳۸۲-۱۳۸۴)

میانگین		تعداد خورجین در بوته	تیمار
وزن هزار دانه (گرم)	تعداد دانه در خورجین		
			رقم × نیتروژن پایه (NV)
۳/۵۲ cd	۱۸/۱۶ f	۷۱/۶۸ def	N ₁ V ₁
۳/۹۱ a	۲۳/۷۳ bcd	۶۹/۹۷ def	N ₁ V ₂
۳/۳۴ bf	۲۷/۵۵ a	۱۲۶/۰ b	N ₁ V ₃
۳/۶۶ bc	۲۲/۰۲ de	۷۱/۵۸ def	N ₁ V ₄
۳/۱۹ g	۲۳/۲۳ cd	۹۰/۷۴ cde	N ₁ V ₅
۳/۵۴ cd	۲۲/۴۶ cde	۹۰/۲۶ cdef	N ₁ V ₆
۳/۷۹ ab	۱۸/۳۴ f	۷۳/۸۵ cdef	N ₂ V ₁
۳/۵۱ cd	۲۲/۰۱ de	۱۰۰/۱ c	N ₂ V ₂
۳/۲۱ fg	۲۵/۲۱ b	۶۵/۶۵ ef	N ₂ V ₃
۳/۷۸ ab	۲۱/۷۴ de	۹۶/۱۵ cd	N ₂ V ₄
۲/۹۴ h	۲۲/۱۷ de	۹۵/۲۵ cd	N ₂ V ₅
۳/۸۵ a	۲۵/۵۶ b	۱۳۲/۳ b	N ₂ V ₆
۳/۴۱ de	۲۰/۸۵ e	۶۳/۹۷ ef	N ₃ V ₁
۳/۴۴ de	۲۵/۵۱ b	۶۳/۴۶ f	N ₃ V ₂
۳/۱۸ g	۲۷/۶۹ a	۹۰/۰۴ cdef	N ₃ V ₃
۳/۵۲ cd	۲۴/۳۸ bc	۱۲۴/۲ b	N ₃ V ₄
۳/۲۰ fg	۲۱/۱۱ e	۱۴۱/۴ b	N ₃ V ₅
۳/۹۱ a	۱۸/۸۱ f	۱۷۶/۳ a	N ₃ V ₆

حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم وجود اختلاف معنی‌دار است.

منابع

- امام، ی؛ نیک نژاد، م. ۱۳۸۳. مقدمه‌ای بر فیزیولوژی عملکرد گیاهان زراعی (ترجمه). انتشارات دانشگاه شیراز. ۵۷۰ صفحه.
- خادمی، ز. ۱۳۷۹. بررسی تأثیر زمان مصرف و تقسیط کود نیتروژن بر عملکرد و درصد پروتیین گندم (تغذیه متعادل گندم). نشر آموزش کشاورزی.
- مشرع زاده، ب؛ ملکوتی، م.ج. ۱۳۷۹. آشنایی با روش‌ها و زمان مصرف کودهای شیمیایی جدید ساخت داخل کشور نشر آموزش کشاورزی. نشریه فنی شماره ۱۰۹.
- مدنی، ح. ۱۳۸۳. فیزیولوژی مقاومت به سرما و انجماد در کلزای پاییزه. پایان‌نامه دکتری. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.
- ملکوتی، م.ج. ۱۳۷۹. تغذیه متعادل گندم. نشر آموزش کشاورزی.
- هاشمی دزفولی، ا؛ کوچکی، ع؛ بنایان، م. ۱۳۷۴. افزایش عملکرد گیاهان زراعی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- یزدی صمدی، ب؛ پوستینی، ک. ۱۳۷۳. اصول تولید گیاهان زراعی. مرکز نشر دانشگاه تهران. ۳۰۰ صفحه.
- Bernardi, A L ., and L.W Banks .1993 .** Petiole nitrate .nitrogen : It is a good indicator of yield potential in irrigated canola .In :Wratten , N . and R. J Mailer .(eds) ninth Australian research assembly on *Brassicas* , wegga wegga ,new south wales ,pp . 51-56 .
- Bilsborrow , P.E ., E .j .Evans and F. J .Zhao .1993 .** The influence of spring nitrogen on yield, yield components and glucosinolate content of autumn – sown oilseed rape (*B . napus*). Journal of Agricultural Science . Cambrige . 190 , 219 -224 .
- Bist , L.D ., C.S . Kkewaland and S. Sobran .2000.** Effect of planting geometry and level of nitrogen on growth and yield quality of European Dill (*Anethum graveolens*) J . Hortm Sci . 57 :351 -355 .
- Chatupot , W ., A. Kamnalrut ., S. Pipthasangchan ., S . Choto .2005 .** Water arid and soil pollution Focus . 5: 175- 189.
- Dambroth .M. and A. Bramm .1991.** Untersuchung Uber die Eign ung semi domestizierter olsamenhaltiger pflanzenarten , insbesodere aus der famili der Doldenblutler (Umbelliferen) fur den Industripflanzenbau .pp 375 -383 .

- Damato, A . and I .Giordano .1987.** Response of spring sown sugar beet at different irrigation volumes nitrogen and plant density in soughtern Italy . Irrigation and Drenaggio . 34 : 2 :3-9.
- Fangjie Z., E. J Evans ., P.E .Bilsborrow and J . K Syers. 2006 .** Influence of sulphur and nitrogen on seed yield and quality of low glucosinolate oilseed rape (*Brassica napus* L). Journal of Science of Food and Agriculture.vol 63 :29 -37 .
- Fowler, D.B ., and L. V Gusta. 1981.** Fall growth and cold acclimation of winter wheat and rye differentially fertilized with phosphorus. Agron. J. 74:539-540.
- Gulen,Y .1995 .**The effect of sown dates and nitrogenous fertilizer on yield and some agricultural characters of coriander . Ondokuz univ .Institutue of Natural and Applied Science Department. Turkey .
- Hocking ,D.J . and M.Stapper .1993 .**Effect of sowing time and nitrogen fertilizer rate on the growth, yield and nitrogen accumulation of canola , mustard and wheat .
- Hussein , M .S . 1995 .** Resonse of growth yield and essential oil of coriander and dill to different nitrogen source . Egypt . J . Hort . Sci . 22(1) :1-10 .
- Jonathan ,T . and T.Samantha .2004 .** Herb and Spices .The new crop industries hand book (RIRDC). P: 143-149 .(eds .). Timber press , Portland .
- Mallangouda , B .1995.** Effect of NPK and FYM on growth parameters of onion , garlic and coriander , current research . Univ Agri Sci Banglore .India . 24: 212-213 .
- Mendham , N.J ., P.A . Shipway and P.K Scott .1981.**The effect of seed size , autumn nitrogen and plant population density on the response to delayed sown in winter oilseed rape (*Brassica napus*). Journal of Agricultural Science ,Cambridge. 96 :417-498.
- Norton , R.M .1989 .** Applied nitrogen and water use efficiency of canpla . In ; Buzza , G . C . (ed) Proceeding of seventh workshop of Australian rapeseed agronomists and breeders . Toowoomba , Queenslans , Australia , pp. 107-110 .
- Prinars, S.S . and B.S , Sandhu .1987 .** Irrigation of field crops (Principles and practices) ; Indian Council of Agricultural Research , New dehli .

- Patil .B.N ., K.C .LAKKINENI and S.C . Bhargava .1986.** Seed yield and yield contributing characters as influenced by N supply in rapeseed-mustard. Journal of Agronomy and Crop Science . vol 177:197 -205 .
- Salisbury , F.B . and C.W .,Ros .1991 .** Plant Physiology . Forth edition . Wadsworth publishing, company . Belmont , California .USA. p682 .
- Smith, C.J ., J.G . Writh , and M.R . Woodroofe .1988.** The effect of irrigation nitrogen fertilizer on rapeseed (*Brassica napus*) production in sought eastern australia .Irrigation Science . 9: 15-25 .
- Sowers , K.E ., B.C . Miller and W.L . Pan .1994 .** Optimizing yield on grain rotein in soft winter weath with spilit nitrogen application .Agron .T . 86:1020
- Wright. , G. C. Wright , C. J. Smith and M. R. Woodroofe .1986 .** The effect of irrigation and nitrogen fertilizer on rapeseed (*Brassica napus*) production in South-Eastern Australia . Irrigation Science. vol 9: 1-13 .